

Besvarelse

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

På mange måder tror jeg faktisk, at befolkningen i almindelighed synes, at det er helt almindeligt, at man en gang imellem går ind og giver de opgaver, giver de aftaler, man har, et servicetjek og ser på: Er det den rigtige pris, jeg betaler? Er det den rigtige struktur? Er det det, jeg har behov for? Kan det gøres bedre på en anden måde?

Jeg tror, det er noget, der er helt almindeligt, og som sådan, ja, så ligger rapporten »Grøn markedsøkonomi – mere miljø for pengene« bare fuldstændig i forlængelse heraf.

Rapporten »Grøn markedsøkonomi – mere miljø for pengene« markerer på mange måder et forsøg på at gennemføre en ny kurs og konsekvent integrere omkostningseffektiv tænkning i dansk miljøpolitik. Og det er tiltrængt.

Med den styrke, der ligger i markedskræfterne, er det vigtigt, at vi forsøger at bruge disse kræfter og muligheder i miljøpolitikens tjeneste på en bedre måde end hidtil.

Rapporten peger på tre typer virkemidler: For det første økonomiske virkemidler, for det andet markedet for miljøvenlige produkter og for det tredje teknologiske virkemidler, som gennemgås i rapporten og baggrundsrapporten.

Rapporten har karakter af et strategioplæg, som viser vejen til, hvordan markedsorienterede virkemidler kan bidrage til at gøre miljøpolitikken mere omkostningseffektiv. Samtidig vil jeg gerne slå fast, at regeringen ikke giver køb på miljøkvaliteten og ikke går på kompromis med miljømålene. Regeringens politik vil ikke medføre forringelser for miljøet. Man kan sige det på den måde, at hvis ikke det her, som vi kommer frem til, er mindst lige så godt for miljøet og helst bedre, ja, så har det heller ingen interesse for miljøministeren.

Meget tyder på, at vi kan få mere miljø for de penge, vi giver ud, og blive endnu bedre til at bruge markedets kræfter til at finde de mest effektive løsninger på miljøproblemerne. I stedet for at øge mængden af regler skal der gives mere rum til frit initiativ og større ansvar til forbrugere og erhvervsliv.

Markedet kan aktiveres ved hjælp af virkemidler som omsættelige kvoter, frivillige aftaler, producentansvar, miljørettede afgifter, information, teknologiudvikling og innovation. Hertil kommer, som jeg sagde før, at der igangsættes serviceeftersyn af en række forsyningsområder.

Rapporten skal dermed ses som starten på en proces, hvor vigtige miljøområder gennemgås for at vurdere, om indsatsen er økonomisk effektiv. Kun hvis det vurderes, at andre løsninger er bedre og mindre omkostningstunge end de bestående, vil de blive gennemført. Det er jo logisk. Der skal være noget i det både for forbrugere og for miljøet. Og hvis ikke ændringerne – som jeg siger – er interessante for miljøet, bliver de simpelt hen ikke gennemført. Det, der betyder noget, er, at vi gør noget for miljøet; ikke hvordan vi gør det, eller hvem der gør det.

Rapporten er blevet kritiseret for at have for få konkrete initiativer. Ud over et serviceeftersyn på vand- og affaldsområdet, som jeg vil vende tilbage til, er klimastrategien et markant eksempel på, hvad regeringen vil med »Grøn markedsøkonomi«.

På klimaområdet består kursændringen nu i, at indsatsen skal gennemføres på den økonomisk billigste måde under inddragelse af det internationale marked i form af fleksible mekanismer. Det snævre fokus på enkelte nationale tiltag ændres til et bredere fokus, hvor det vigtigste virkemiddel bliver gennemførelsen af EF-kvotedirektivet, sådan at de danske virksomheder selv kan vælge de enkelte konkrete og mest omkostningseffektive virkemidler. Dette skal så kobles sammen til en samlet situation, hvor Danmark også skal bruge Kyotoprotokollens fleksible mekanismer, og denne drøftelse har vi jo taget nogle gange.

Endvidere vil de miljørettede afgifter eller – som nogen kalder det – de grønne afgifter løbende blive vurderet for at se, om de virker, og om de eventuelt kan indrettes bedre. Jeg vil gerne understrege, at skattestoppet ikke er til hinder for, at vi kan gøre det, blot skal nye eller forhøjede afgifter ét sted kompenseres af afskaffelse eller nedsættelse af afgifter et andet sted.

Kl. 16.15

Som eksempel kan jeg nævne, at Miljøstyrelsen til næste år sætter en analyse af affaldsafgiftens satser i gang. Og samme sted er en evaluering af spildevandsafgiftens omkostninger og miljøeffekter ved at være færdig.

På kemikalieområdet har Skatteministeriet ansvaret for et initiativ om omlægning af afgiften på industrielle drivhusgasser, så afgiften i højere grad afspejler den reelle drivhuseffekt. Skatteministeren har bedt sine embedsmænd i samarbejde med mine om at udarbejde et oplæg til at fritage de hårde pvc-produkter for afgiften. Vi planlægger at fremsætte forslaget om afgifts-